

BÀI HỌC 9

CUỘC THIỆN ÁC ĐẤU TRANH VÀ HỘI THÁNH ĐẦU TIÊN

CÂU GỐC: “*Khi chúng thấy sự dạn dĩ của Phi-e-rơ và Giăng, biết rõ rằng ấy là người dốt nát không học, thì đều lấy làm lạ; lại nhận biết hai người từng ở với Đức Chúa Giê-su*” (Công vụ 4:13).

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Công vụ 1:6-8; Công vụ 2:5-12; Sáng thế Ký 11:1-9; Công vụ 4:1-30; Công vụ 7:54; Công vụ 10:12-29.

Nạn đề lớn nhất Đức Chúa Giê-su có với các môn đồ là họ đã cố định trong ý kiến của họ. Họ lại ít quan tâm đến những gì Đức Chúa Giê-su nói nếu không phù hợp với những ý tưởng riêng của họ về Ngài. Ngay đến lúc Ngài sắp lên trời, các môn đồ vẫn còn hỏi Đức Chúa Giê-su về sự giải phóng Y-sơ-ra-ên ra khỏi ách của người La Mã.

Chỉ sau mười ngày cầu nguyện và thông công chặt chẽ trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời mà ý kiến của các môn đồ bắt đầu được thay thế bằng sự thật. Sau đó, họ sẵn sàng để nghe những gì Chúa nói với họ. Điều đó mở đường cho những biến cố tuyệt vời tại lễ Ngũ tuần đầu tiên sau sự chết của Đức Chúa Giê-su.

Lẽ dĩ nhiên hội thánh vẫn còn phải đối diện với nhiều thách thức. Các nhà lãnh đạo tôn giáo địa phương cũng còn những ý kiến riêng.

Vì vậy, trong bài học của tuần này, chúng ta sẽ thấy chủ đề về cuộc thiện ác đấu tranh bày tỏ bằng những cách khác nhau. Chúng ta sẽ thấy điều này thể hiện một cách công khai, như những nhà cầm quyền được Sa-tan cảm hứng hạ thấp chân lý. Nhưng chúng ta cũng sẽ thấy cuộc thiện ác đấu tranh diễn ra trong một khu vực kín đáo hơn nhưng quan trọng: trong lòng người.

KHỞI ĐẦU MỘT SỰ SÁNG TẠO MỚI

Sau khi sống lại, Đức Chúa Giê-su đã gặp gỡ các môn đồ trong 40 ngày để cho bằng chứng về sự sống lại và để giúp họ hiểu hơn về nước Đức Chúa Trời (Công vụ 1:3; I Cô-rinh-tô 15:4-7). Nhưng, ngay cả khi họ gặp nhau, chỉ trước khi Đức Chúa Giê-su về trời, các môn đồ vẫn tự hỏi đây có phải là thời gian để Ngài chinh phục người La Mã (Công vụ 1:6).

Các ý tưởng riêng của các môn đồ về những gì nên xảy ra quá mạnh mẽ đến nỗi họ đã không lắng nghe những gì Đức Chúa Giê-su đang nói với họ. Ngay cả sau ba năm rưỡi với Giáo sư giỏi nhất thế giới, các môn đồ vẫn cần phải bỏ đi nhiều ý tưởng sai lầm.

Hãy đọc Công vụ 1:6-8. Trong khi đối diện với những ý kiến buồng bình như vậy, Đức Chúa Giê-su đã trả lời thế nào?

Đức Chúa Giê-su tập trung vào các vấn đề thực tế hơn là phí thì giờ cố gắng để sửa lại những hiểu lầm của các môn đồ. Việc trao quyền cho dân sự Đức Chúa Trời nhờ quyền phép của Đức Thánh Linh thì quan trọng hơn nhiều so với cuộc thảo luận về chính trị.

Sau khi ngược nhìn Đức Chúa Giê-su từ từ bay lên trời và có những đám mây che khuất Ngài, các môn đồ thấy hai người nam đứng bên họ. Hai người nói với họ rằng Đức Chúa Giê-su sẽ trở lại. Như Ngài đã được chấp nhận vào thiên đàng như một vị Vua chinh phục, thì Ngài sẽ trở lại như một vị Vua. Nhưng ngày đó sẽ vượt quá ngay cả những mơ ước lớn nhất của họ – vì Ngài sẽ đến như là Vua của tất cả các tạo vật, chứ không chỉ là vua của một mảnh đất ở Trung Đông.

Mười một môn đồ từ núi Ô-li-ve trở về thành Giê-ru-sa-lem. Đầu của họ chứa đầy những kỷ niệm và lòng họ đầy những chân lý được Đức Chúa Giê-su giảng dạy (ít nhất là những điều họ hiểu). Nhưng họ cần hơn nữa. Đức Chúa Giê-su phán dặn họ hãy chờ vài ngày để chịu phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh (Công vụ 1:4, 5). Kẻ thù (Sa-tan) đã bị đánh bại, nhưng nó chưa bị tiêu diệt. Và các môn đồ sẽ cần quyền phép từ trên cao để làm những điều Đức Chúa Giê-su đã truyền cho họ làm.

Hãy đọc Công vụ 1:14. Điều gì đã đem lại sự khác biệt lớn trong mối tương giao của các môn đồ với nhau bây giờ so với thời gian trước đó như trong Ma-thi-ơ 20:20-24? Có sứ điệp gì ở đó cho chúng ta trong việc thay đổi thái độ này? Bằng những cách nào bạn có thể bỏ cái tôi qua một bên để chuẩn bị cho việc tuôn đổ Đức Thánh Linh?

LỄ NGŨ TUẦN

Trong mười ngày các môn đồ của Đức Chúa Giê-su (1) cầu nguyện, (2) nghiên cứu Kinh Thánh và nhớ lại những kinh nghiệm của họ với Đức Chúa Giê-su, (3) bày tỏ sự chấp nhận lẫn nhau, và (4) cuối cùng để Đức Thánh Linh gây ấn tượng của lễ thật trong lòng họ. Thần của Đức Chúa Trời đã vận hành trên mặt nước vào lúc ban đầu của sự Sáng tạo. Trong cùng một cách, Thánh Linh của Đức Chúa Trời đã đi qua mỗi môn đồ, xuất hiện như những lưỡi lửa trên mỗi người (Công vụ 2:2, 3). Đó là một sự khởi đầu mới, một sáng tạo mới.

Đọc Công vụ 2:5-12. Sự quan trọng nào đang xảy ra trong những câu này? So sánh kinh nghiệm của họ với Sáng thế Ký 11:1-9.

Một thời gian sau trận đại hồng thủy, dân cư trên đất quyết định xây một cái tháp chót cao đến tận trời (Sáng thế Ký 11:1-9). Nhưng Đức Chúa Trời đã ngăn cản họ trong dự án khoe khoang và ngu ngốc này (Sáng thế Ký 11:5, 6). Ngài đã làm lộn xộn ngôn ngữ của họ và làm họ tản ra “khắp trên mặt đất” (Sáng thế Ký 11:7-9).

Tại Lễ Ngũ Tuần, Đức Chúa Trời đã làm điều ngược lại. Nơi đây Ngài biết rằng người ta sẽ không xây một tháp Ba-bên mới. Thay vào đó, họ sẵn sàng để rao giảng tin mừng rằng điều ác sẽ có ngày bị loại bỏ mãi mãi.

Người “từ các dân thiên hạ đến” ở tại thành Giê-ru-sa-lem ngày hôm đó (Công vụ 2:5; so sánh sự phân tán tại tháp Ba-bên). Và họ rất ngạc nhiên khi mỗi người nghe ngôn ngữ của họ trong khi các môn đồ rao giảng (Công vụ 2:6-11).

Phi-e-rơ dùng cơ hội này để giảng cho họ. Ông nói về sự tuân đổ Đức Thánh Linh để chuẩn bị mọi người gặp Chúa (Công vụ 2:17-21). Ông nói về sứ mạng thật của Đấng Mê-si và trách họ đã đóng đinh Ngài (Công vụ 2:23). Họ nghe và trong lòng “cảm động” (Công vụ 2:37). Sau đó, độ 3,000 người đã chịu phép báp-têm và thêm vào hội thánh (Công vụ 2:41).

Dưới sự hướng dẫn của Sa-tan, một số người đã đồng ý về cái chết của Đức Chúa Giê-su. Nhưng, bây giờ dưới ảnh hưởng của Đức Thánh Linh, họ đã trở thành môn đồ của Đức Chúa Giê-su. Điều này nói gì về quyền phép của Đức Chúa Trời, Đấng đã tha thứ những tội xấu xa nhất và thay đổi tâm lòng cứng cõi nhất?

ĐỐI DIỆN VỚI NHỮNG NGƯỜI SA-ĐU-SÊ

Hãy đọc Công vụ 4:1-30. Chủ đề thiện ác đấu tranh được bày tỏ ở đây thế nào? Bằng những cách nào cho thấy đây chỉ là một ví dụ về sự đấu tranh đã xảy ra trong suốt lịch sử? Làm thế nào chúng ta thấy Sa-tan đang làm việc ở đây, và làm thế nào chúng ta thấy Chúa cũng đang làm việc?

“Các thầy tế lễ và nhà lãnh đạo thấy rằng Đấng Christ đã được ca ngợi hơn họ. Những người Sa-đu-sê không tin vào sự sống lại, vì vậy khi họ nghe các sứ đồ rao truyền rằng Đấng Christ đã sống lại từ cõi chết, thì họ trở nên giận dữ. Họ biết rằng nếu các sứ đồ rao giảng Đấng Cứu Thế đã sống lại và làm việc kỳ diệu nhân danh Ngài, thì không ai sẽ tin vào các học thuyết dạy không có sự sống lại. Trong một thời gian ngắn, nhóm của Sa-đu-sê sẽ chết hoàn toàn.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Acts of the Apotles*, tr. 78.

Điều khiến các nhà lãnh đạo rất khó chịu là sự chữa lành mà Chúa đã làm qua Phi-e-rơ (Công vụ 3:1-10). Tuy nhiên, khi các nhà lãnh đạo cấm các môn đồ giảng dạy, thì họ không nhượng bộ. Các thầy tế lễ không mong đợi điều này từ “những người dốt nát không học” (Công vụ 4:13). Chúng biểu các môn đồ ra khỏi phòng để các nhà lãnh đạo thảo luận với nhau phải làm gì. Họ nghĩ rằng nếu ra lệnh cho những người này không giảng dạy nhân danh Chúa Giê-su, thì các môn đồ sẽ khiêm tốn vâng lời (Công vụ 4:18). Nhưng họ đã lầm.

Thay vào đó, các môn đồ đã trở về và hội họp với những người khác. Họ cùng nhau ca ngợi Đức Chúa Trời (Công vụ 4:24). Họ cầu nguyện để được dạn dĩ hơn và xin Đức Chúa Trời giơ tay ra để làm những phép lạ chữa bệnh nhiều hơn (Công vụ 4:29, 30). Họ không cần phải chờ đợi lâu. Vì các môn đồ càng ngày càng nổi tiếng, người ta mang các kẻ bệnh ra ngoài đường để khi Phi-e-rơ đi qua, bóng của ông cũng che được một vài người (Công vụ 5:15). Dân chúng ở các thành lân cận cũng lũ lượt kéo tới, và tất cả người bệnh của họ đã được chữa lành (Công vụ 5:16).

Qua những biến cố ở đây, chúng ta thấy cuộc thiện ác đấu tranh đang xảy ra. Các nhà lãnh đạo thiếu trung thực đã cố gắng che giấu sự thật. Những người trung tín đọc Lời Chúa và cầu nguyện để được quyền phép của Đức Chúa Trời. Người bệnh đã được chữa lành và nhiều linh hồn đã trở lại. Mọi sự dường như không có kết quả tốt cho chúng ta như đã cho các môn đồ ở đây. Nhưng chúng ta đừng bao giờ quên cuộc thiện ác đấu tranh sẽ chiến thắng vào lúc cuối cùng. Và chiến thắng cuối cùng chắc chắn sẽ là của chúng ta vì những gì Đức Chúa Giê-su đã làm cho tất cả mọi người.

Ê-TIÊN BỊ NÉM ĐÁ

Các sứ đồ không phải là những người duy nhất bị các nhà lãnh đạo tôn giáo tấn công trong những ngày đầu tiên của hội thánh. Ê-tiên, người được đây “ơn và quyền, làm dấu kỳ phép lạ rất lớn trong dân” (Công vụ 6:8), bị đem ra trước họ. Sự làm chứng của ông rất mạnh mẽ đến nỗi kẻ thù của ông phao vu các câu chuyện sai về ông. Dưới những bản án sai trái này, Ê-tiên bị đưa ra trước tòa công luận (Công vụ 6:9-14).

Trong Công vụ 7:2-53, Ê-tiên đưa ra một sứ điệp mạnh mẽ cho những người buột tội ông. Công vụ 7:54 nói rằng họ “giận trong lòng.” Điều này có nghĩa là họ đã xúc động và cảm thấy tội lỗi khi nghe những lời của Ê-tiên. Trong Công vụ 2:37-41 sau khi nghe Phi-e-rô nói rất nhiều các chi tiết tương tự chống lại họ, khoảng 3,000 người đã cảm động và chịu phép báp-têm. Có sự khác biệt nào giữa những người nghe Ê-tiên và những người nghe Phi-e-rô? Và điều đó nói với chúng ta gì về một người hoàn toàn dâng lòng mình cho Đức Chúa Trời thì quan trọng thế nào?

Các sứ đồ cho đến nay đã thoát khỏi sự thách thức của các nhà lãnh đạo. Nhưng khi Ê-tiên cố gắng làm như vậy thì ông đã bị giết bởi một đám đông giận dữ. Cái chết của Ê-tiên cho thấy sự khởi đầu của một nỗ lực có tổ chức của Sa-tan để dẹp tan phong trào tôn giáo mới. Cho đến thời điểm này, các môn đồ của Đức Chúa Giê-su đã bị người đời nhạo báng và đe dọa. Tuy nhiên, Ê-tiên là người đầu tiên đã bị giết chết. Nhưng họ mong đợi gì? Nếu Sa-tan có thể xui khiến một số nhà lãnh đạo giết Đức Chúa Giê-su, những người theo Ngài chắc chắn sẽ nhận được sự đối xử giống như vậy. Dĩ nhiên, trong suốt cuộc chiến ác đấu tranh, Chúa sẽ luôn luôn đem lại chiến thắng cho những gì dường như thất bại. Điều đó cũng không khác gì ở đây. “Sau cái chết của Ê-tiên, Sau-lô [Phao-lô] đã được bầu làm thành viên của Toà Công Luận cho phần ông đã đóng góp trong việc tấn công các Cơ Đốc nhân đầu tiên. Trong một thời gian, Sau-lô là một công cụ mạnh trong tay Sa-tan để thực hiện cuộc nổi loạn với Con Đức Chúa Trời. Nhưng chẳng bao lâu, kẻ tấn công cứng đầu này đã được Chúa sử dụng trong việc xây dựng hội thánh mà bây giờ ông đang phá đổ. Đức Chúa Giê-su đã chọn Sau-lô để thay thế cho Ê-tiên, để rao giảng và chịu khổ vì danh Ngài, và để rao truyền xa và rộng các tin mừng về sự cứu rỗi qua huyết của Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 102.

Đôi khi chúng ta thấy những điều tốt phát sinh ra từ những gì rõ ràng là xấu. Điều đó thật tuyệt vời. Chúng ta phải làm gì nếu không thấy điều tốt đến từ điều ác nhưng trên thực tế, chỉ thấy nhiều điều ác hơn?

THAY ĐỔI THÁI ĐỘ

Các môn đồ phải vật lộn với một số ý kiến đã khiến họ không hiểu những gì Đức Chúa Giê-su đã dạy họ. Họ cũng có những thành kiến quốc gia. Một ví dụ về việc này là câu chuyện của người đàn bà Sa-ma-ri mà Đức Chúa Giê-su xin nước uống. Bà ngạc nhiên vì “dân Giu-đa chẳng hề giao thiệp với dân Sa-ma-ri” (Giăng 4:9). Thành kiến quốc gia cũng thấy trong câu chuyện của Cọt-nây, một thầy đội trưởng La Mã ở Sê-sa-rê. Cọt-nây là người “đạo đức và kính sợ Đức Chúa Trời (Công vụ 10: 2). Ông cũng được những người dân địa phương làm chứng tốt (câu 22). Một thiên thần nói với Cọt-nây hãy mời Phi-e-rơ ở Gióp-bê (câu 22; cũng đọc các câu 3-8). Trong khi đó, ở Gióp-bê, Phi-e-rơ lên mái nhà để cầu nguyện (câu 9). Với chỗ bóng râm và những làn gió biển hiu hiu mát mẻ, ông thấy thoải mái và bắt đầu cảm thấy đói. Trong khi chờ đợi chủ nhà chuẩn bị bữa trưa, Phi-e-rơ thấy một khái tượng kỳ lạ. Trời mở ra, và một vật chi giống như một tấm khăn lớn níu chéo bốn góc sa xuống. Bên trong tấm đó có rất nhiều sinh vật mà Phi-e-rơ nghĩ là “đơ dáy.” Nhưng Đức Chúa Trời phán với Phi-e-rơ hãy giết và ăn thịt chúng (câu 11-14).

Hãy đọc Công vụ 10:12-29. Phi-e-rơ đã nghĩ gì khi ông được truyền phải ăn thực phẩm “không sạch”? Và sự hiện thấy có ý nghĩa gì?

Trong khái tượng này, Đức Chúa Trời dạy Phi-e-rơ một bài học quan trọng. Một số người ngày nay nghĩ rằng đây là lúc Đức Chúa Trời đã thay đổi chế độ ăn uống để cho phép mọi người ăn bất cứ thứ gì họ muốn. Đó không phải là những gì Phi-e-rơ nhận được từ sự hiện thấy. Lúc đầu, ông tự hỏi điều đó có ý nghĩa gì (Công vụ 10:17). Khi những người mà Cọt-nây sai đến và giải thích nhiệm vụ của họ, Phi-e-rơ quyết định đi với họ (Công vụ 10:22, 23). Khi Phi-e-rơ gặp Cọt-nây, ông có thể nói với Cọt-nây ý nghĩa của sự hiện thấy. Đấng Christ là Cứu Chúa của cả thế giới. Dân ngoại (không phải là Do Thái) cũng là những linh hồn quan trọng mà Đấng Christ đã chết cho họ (Công vụ 10:34-48). Phi-e-rơ đã học được một bài học mà tất cả chúng ta cần phải học. Trong Đấng Christ tất cả “bức tường” đã được đánh đổ xuống. Và không còn gì khác biệt giữa người Do Thái và dân ngoại và giữa tất cả mọi người. “Nhưng trong các dân, hễ ai kính sợ Ngài [Đức Chúa Trời] và làm sự công bình, thì nấy được đẹp lòng Chúa” (Công vụ 10:35).

Thứ nhất, làm thế nào chúng ta có thể nhận ra những thành kiến mà chúng ta đang nắm giữ? Và, thứ hai, trong quyền năng của Đức Chúa Trời, làm thế nào chúng ta có thể bỏ những thành kiến đó?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Tác giả người Nga Fyodor Dostoyevsky đã viết về việc Đức Chúa Giê-su trở lại trái đất, nhưng không phải theo như cách Kinh Thánh diễn tả. Thay vào đó, trong câu chuyện tưởng tượng này, Đức Chúa Giê-su trở lại vào lúc có Toà án Dị giáo (Inquisitor), khi các nhà lãnh đạo tôn giáo sử dụng quyền lực của mình để làm điều ác. Luật sư Biện lý của Tòa án bắt Đức Chúa Giê-su, Đấng đã đến như một nông dân khiêm tốn, và bỏ tù. Đêm đó, ông đến gặp Đức Chúa Giê-su ở trong tù và la mắng dữ dội vì Ngài đã cho con người sự tự do. Luật sư tuyên bố, “Thay vì cất sự tự do, ông [Chúa Giê-su] đã làm cho sự tự do lớn hơn bao giờ hết! Ông đã quên rằng người ta chọn hòa bình, và thậm chí sự chết, hơn là sự tự do lựa chọn trong sự hiểu biết tốt và xấu? Không có gì hấp dẫn đối với con người hơn là sự tự do lương tâm. Nhưng đó cũng là nguyên nhân lớn của sự đau khổ.” Luật sư Điều tra có một điểm. Nhìn vào những gì con người đã làm với sự tự do của họ. Đau đớn, gian ác, tội lỗi, thống khổ và cái chết đã phát sinh từ sự tự do, hoặc từ việc lạm dụng tự do. Nhưng Đức Chúa Trời tạo dựng chúng ta là những người yêu thương, và cách duy nhất chúng ta có thể yêu là chúng ta được tạo nên với sự tự do. Vì vậy, cuộc thiện ác đấu tranh bị ảnh hưởng bởi những gì mọi người đã làm được và vẫn làm với các món quà thiêng liêng và đắt giá của sự tự do. (Và cây Thập tự cho thấy giá của sự tự do.) Như chúng ta đã học tuần này, một số người, khi họ biết về phúc âm, đã ăn năn và dâng lòng mình cho Đức Chúa Giê-su. Những người khác, thay vào đó, giết sứ giả. Sự tự do là một món quà giá trị. Nhưng chúng ta phải rất cẩn thận về việc chúng ta làm gì với sự tự do.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Chắc chắn Tân Ước cho thấy sự hiệp một mà chúng ta có trong Đấng Christ. Đây là một ý tưởng rất mạnh mẽ. Thật không may, ngay cả bây giờ trong thế kỷ 21, một trong những sự xấu xa nhất vẫn còn tồn tại là địa lý, chủng tộc, quốc gia và thành kiến. Chỉ có Chúa mới biết đầy đủ kết quả của những xấu xa này đã gây ra. Chúng ta biết có những điều này trên thế giới, nhưng còn các hội thánh, ngay cả hội thánh chúng ta thì sao? Điều đó bày tỏ thế nào? Tại sao thái độ này rất trái ngược với giáo lý cơ bản nhất của phúc âm?

2. Nhiều lúc chúng ta cảm thấy được Đức Thánh Linh cảm động. Bạn trả lời thế nào khi Đức Thánh Linh nói với lòng của bạn? Đó là ở trong lòng mà cuộc thiện ác đấu tranh đang xảy ra. Làm thế nào những sự lựa chọn của bạn bày tỏ bạn đang đứng về phe nào?